

Bilag 15

København – Frederiksberg – Århus – Odense – Aalborg – Randers – Esbjerg

Den 26. maj 1982

Vedr.: Forslag til lov om afgift på stenkul, brunkul og koks m.v.

Skatte- og afgiftsministerens forslag om en kulafgift kan få alvorlige konsekvenser for en planmæssig gennemførelse af de danske kraftvarmeprojekter.

Udnyttelsen af eksisterende og fremtidige kraftvarmeforekomster spiller en væsentlig rolle for opfyldelsen af landets energipolitiske målsætning. I tillid til, at der ikke vil blive gennemført afgiftspolitiske ændringer, som vil begrænse eller hindre opfyldelsen af de energipolitiske mål, har en lang række kommuner iværksat kraftvarmeprojekter, som ikke alene har en høj samfundsökonomisk værdi, men også bidrager til forbedring af betalingsbalancen og har en betydelig direkte og indirekte beskæftigelsesmæssig effekt.

Det er væsentligt at hæfte sig ved at disse meget kapitalkrævende anlægsarbejder er iværksat af kommunerne uden statslig garanti af nogen art. Den »fortjenstmargen«, der skal udgøre det økonomiske fundament for disse samfundsgavnige investeringer, er den til enhver tid værende prisforskel mellem omkostningerne ved individuel oliefyling og omkostningerne ved kraftvarmeproduktion.

De faldende oliepriser har betydet, at denne margin er blevet væsentlig mindre, og samtidig har den generelle økonomiske stramning i samfundet reduceret de potentielle kraftvarmekunders privatøkonomiske råderrum.

Der er således allerede konstateret en stigende skepsis fra forbrugerside over for at satse engangsudgifterne ved installationsændringer og betaling af tilslutningsafgift, som en overgang fra individuel til kollektiv opvarmning nødvendiggør, fordi de løbende besparelser på varmeregnskabet ikke står i forhold til den usikkerhed, der ikke mindst

efter indførelse af en kulafgift, vil være forbundet med den enkeltes beslutning om at forlade individuel opvarmning.

Gennemføres forslaget om kulafgift vil det bidrage til at forringe kraftvarens i forvejen vanskelige konkurrencemæssige stilling. Samtidig vil man styrke den skepsis og usikkerhed, der psykologisk er en alvorlig hindring for at markedsføre store kollektive opvarmningsprojekter.

Som følge af de meget store anlægsinvesteringer, der i de kommende år planlægges afholdt til kraftvarmeformål, må udsigterne til en svigtende interesse for tilslutning tages meget alvorligt. Der er en stærkt stigende sandsynlighed for, at disse projekter bl.a. som følge af afgiftspolitikken kun vil kunne realiseres ved anvendelse af de i lov om varmforsyning indeholdte tvangstilslutningsbestemmelser. Med den påvirkning af tilslutningernes tidsmæssige profil, som overholdelsen af 9 års fristen vil afstedkomme, er det givet, at projekternes drifts- og samfundsökonomiske værdi vil blive forringet i væsentlig grad, ligesom der vil blive tale om faldende beskæftigelse ved en langsommere udbygningshastighed og negativ påvirkning af betalingsbalancen som følge af en langsommere oliefortrængning.

Man må derfor på det kraftigste tage afstand fra, at der med henblik på at iværksætte en række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger indføres en afgift på kul, som vil hæmme mulighederne for at realisere landets overordnede energipolitiske mål, vil øge den økonomiske risiko, kommunerne har påtaget sig for at realisere samfundsgavnige kraftvarmeprojekter, vil reducere beskæftigelsen i kraftvarmeområderne og vil bidrage til at forringe betalingsbalancen.